

J. Medina E.

Adumbratio Schematis Constitutionis Dogmaticae
 DE ECCLESIA

1963.-

*Antecedente para
 el texto gris Pars
 I-II*

1.- Nota explicativa de constructione Capitis I.

5 Post prooemium generale, in quo annuntiantur
 subiectum tractandum et scopus expositionis, imprimis
 describitur natura Ecclesiae, ut aeterni Patris de uni-
 versali salute consilium, per Filii missionem executioni
 mandatum, et a Spiritu sanctificante completum (n° 1-3).
 Haec est Ecclesia de Trinitate.

10 Deinde exhibentur relationes inter Ecclesiam et Christum,
 qui in Ea praesens remanet, Eam ut corpus suum et Sponsam
 suam constituit, et ut Jerusalem eschatologicam (n° 4-6).

Pressius denique delineatur Ecclesia in terrestri sua
peregrinatione. Est enim societas organizata, ut complexa
 totalitas mediorum salutis, quae in communitate sub Ponti-
 fice Romano et Episcopis in eius communione invenitur (n° 7).

15 Ad quam aliter ac aliter referuntur catholici, christiani
 separati et non-christiani (n° 8-10).

2.- Postulatio generalis.

20 Plures Patres et etiam periti petunt ut Concilio
 placeat indicationem claram de valore obligatorio diversarum
 suarum declarationum praebere.

Constitutio certe est actus magisterii extraordinarii et
 universalis, sed non intendit doctrinam infallibilem et irre-
 formabilem imponere, nisi ubi haec intentio ex textu vel
 contextu est manifesta.

Adumbratio Schematis Constitutionis dogmaticae
DE ECCLESIA

Introductio.

Lumen gentium cum sit Christus, haec Sacrosancta Synodus, in Spiritu Sancto conragata, omnes homines in caligine huius saeculi viventes claritate Eius, super faciem
5 Ecclesiae resplendente, illuminare vehementer exoptat, omni creaturae bonum Dei verbum annuntiando (cfr Mc XVI, 15). Cum vero Ecclesia sese in Christo ut sacramentum intimae totius generis humani unitatis eiusque cum Deo unionis cognoscat, naturam missionemque suam universalem instantius
10 fidelibus suis et mundo universo praedicare intendit, praecedentium Conciliorum argumento instans, illudque sermone menti hodiernae pervio enucleans. Condiciones enim huius temporis huic Ecclesiae officio novam urgentioremque addunt vim et instantiam, ut nempe homines cuncti, variis
15 hodie vinculis socialibus, technicis, culturalibus arctius coniuncti, plenam etiam unitatem in Christo consequantur.

Caput Ium - DE ECCLESIAE MYSTERIO

1.- Aeterni Patris de universali salute consilium.

Aeternus Pater, qui [ad manifestandam perfectionem
20 suam per bona quae creaturis impertitur (cfr Conc. Vatic. I, Denz. 1783),]liberrimo et arcano sapientiae ac bonitatis [suae] consilium]mundum universum creavit, hominesque ad participandam

vitam suam divinam elevare decrevit, lapsos in Adamo non dereliquit, semper eis auxilia ad salutem praebens, intuitu Christi, Redemptoris, qui est imago Dei invisibilis, primogenitus omnis creaturae (Col. I, 15). Filium autem suum
5 ad hoc praedestinavit, ut de populo electo secundum carnem natus, omnes sua morte redimeret, fratresque suos in filios Patris constitueret et ad regnum suum transferret (cfr Col. I, 13), eosque non tantum singulatim, quavis mutua connexione seclusa, sanctificaret, sed in Populum Dei, novum genus
10 electum, regale sacerdotium, gentem sanctam sub uno Capite constitueret (cfr 1 Petr. II, 9). Haec est sancta Ecclesia iam ab originibus humani generis inaugurata, in electione veteris populi ac foedere antiquo mirabiliter praefigurata et praeparata, et in novissimis temporibus omnibus manifestata.

PATRIMONIO UC

15 2.- De missione Filii.

Misit igitur Pater Filium suum, ut filios Dei, qui erant dispersi congregaret in unum (cfr Jo. XII, 52), totique humano generi validissimum et firmissimum esset unitatis principium. In quo novum foedus instituit (cfr Mt. XXVI,
20 28 etc.), et in quo resurgente novam creationem instauravit (Gal. VI, 16) quae non secundum carnem sed in Spiritu ad unitatem coalesceret essetque novus Populus Dei. Sicut vero Israël secundum carnem, qui in deserto peregrinabatur, Dei Ecclesia appellatus est, ita novus Israël qui in praesenti
25 saeculo incedens, futuram eamque manentem civitatem inquit, Ecclesia Christi nuncupatur, quippe quam Ipse sanguine suo acquisivit, suo Spiritu replevit, aptisque mediis visibilis seu socialis unionis instruxit, eam super Petrum et Apostolos aedificans. Congregatio eorum, qui in Jesum salutis auctorem
30 et pacis ac unitatis principium credunt, est Ecclesia ab Eo convocata et legitime constituta, ut sit sacramentum universale

et visibile huius salutiferae unitatis. Ad universas regiones extendenda, in historiam hominum intrat, ipsa supra tempora et fines populorum existens.

3.- De Spiritu Ecclesiam sanctificante.

5 Opere autem consummato quod Pater Christo dedit
in terra faciendum (cfr Jo. XVII, 4), misit Deus Spiritum
Fili sui in corda nostra (cfr Gal. IV, 6), in quo uno
Spiritu accessum habemus ad Patrem (cfr Eph. II, 18). Ipse
est Spiritus vitae seu aqua saliens in vitam aeternam
10 (cfr Jo. IV, 14), qui homines peccato mortuos in Christo
resuscitat (cfr Rom. VIII, 10 ss.). In fidelibus et in
Ecclesia tanquam in templo habitat, ~~Ipso operante~~, ut sint
omnes superaedificati super fundamentum Apostolorum, ipso
summo angulari lapide Christo Jesu (cfr Eph. II, 20).^{*} Eccle-
15 siam diversis donis et charismatibus suis dirigit et fructibus
suis adornat (cfr Gal. V, 22), eam vivificando et unificando,
ita ut principium vitae seu anima Ecclesiae vocari potuerit.
Ubi Ecclesia, ibi et Spiritus Dei; [et ubi Spiritus Dei,
illic Ecclesia et omnis gratia] (S. Irenaeus, Adv. Haer.,
20 III, 24, 2). Ipse per virtutem Evangelii iuvenescere facit
Ecclesiam eamque perpetuo renovat (Ib., III, 24, 1), et
ad consummatam cum Sponso suo unionem adspirantem perducit.
Nam Spiritus et Sponsa dicunt : "Veni, Domine Jesu" (cfr
Apoc. XXII, 17 et 20). Sicque apparet universa Ecclesia ut
25 "de unitate Patris et Filii et Spiritus Sancti plebs adunata"
(S. Cyprianus, Orat. Dom., 23).

* In quo omnis aedificatio constructa crescit in Templum sanctum
in Domino (2p. 2, 20).-

4.- De Christo in Ecclesia praesente. 4 c 2

Variis modis et sub pluribus imaginibus in Evangelio ac scriptis apostolicis relationes inter Christum et Ecclesiam exhibentur.

5 Dominus Jesus, Propheta magnus, summus Sacerdos et supremus Rex universorum, post passionem suam exaltatus et glorificatus, populum suum in terris preregredientem et vestigia sua saepe in tribulatione sequentem non derelinquit, praesentia sua corporali orbatum et orphanum. Spiritum
10 Sanctum suum Ecclesiae donat, ut eam confortet et illuminet, atque in reddendo testimonio adiuvet; Ipseque, ut pollicitus est, cum discipulis, in nomine Eius congregatis, permansurus est, in medio eorum commorans (cfr Mt. XVIII, 20) et per fidem in cordibus eorum habitans (cfr Eph. III, 17). Misericordia motus, sicut in deserto turbas nutrebat, nunc
15 per orbem terrarum pane doctrinae et pane Eucharistico populos reficit, et ad Seipsum in gloriam suam coelestem suaviter attrahit, ut sic semper cum Eo simus (cfr 1 Thess. IV, 17). Stat ad ostium animarum et pulsat : qui audiunt
20 vocem Ejus et aperiunt Illi ianuam, intrat ad illos, et coenat cum illis, et ipsi cum Eo (cfr Apoc. III, 20).*

5.- De mysterio Corporis Christi.

Mysterium sapientiae Dei in hac Spiritus praesentia et intima cum Christo unione per Ecclesiam
25 revelatur et dispensatur (cfr Eph. III, 9-10). Vita Christi resuscitati in membra Ecclesiae diffunditur, ut cum Christo

* Nota. - Omnes periti de doctrina in hac paragrapho expressa concordant. Quidam tamen putant hanc partem non esse necessariam, vel potius alibi reponendam. (Gagnebet)

unum corpus efficiant, qui de uno pane omnes participant
(cfr 1 Cor. X, 17). Singuli autem sunt alter alterius membra,
habentes donationes secundum gratiam quae data est eis
differentes (cfr Rom. XII, 6). Omnes in unum corpus bapti-
5 zati et in uno Spiritu potati sumus (cfr 1 Cor. XII, 13).
Quod unum corpus multis ac diversis constat membris in
tribulatione compatientibus et in gloria congaudentibus
(cfr 1 Cor. XII, 26-27). Huius corporis caput est Christus,
"ut sit in omnibus Ipse primatum tenens, quia in Ipso
10 complacuit omnem plenitudinem inhabitare" (Col. I, 18-19);
quem dedit Pater "caput supra omnem Ecclesiam, quae est
corpus eius et plenitudo eius, qui omnia in omnibus adim-
pletur (Eph. I, 22-23; cfr Col. II, 9-10). Ad cuius aedifi-
cationem Ipse ministeria varia instituit, ut veritatem
15 facientes in caritate, ~~crescamus in Illo~~ per omnia, qui est
caput Christus (cfr Eph. IV, 12-15), "ex quo totum corpus,
per nexus et coniunctiones subministratum et constructum,
crescit in augmentum Dei" (Col. II, 19). Nemo vero ad
Christum pertinet, quin ad eius Corpus pertineat; "si quis
20 autem Spiritum Christi non habet, hic non est Eius" (Rom.
VIII, 9).

6.- De Sponsa Christi, aliisque Ecclesiae figuris.

Quandoque alio ac mirabili modo Ecclesia
tamquam Sponsa Christi vel Agni immolati describitur
25 (cfr Apoc. XXI, 9), quam ante Se positam et mundatam Sibi
voluit ex dilectione subditam et coniunctam (cfr Eph. V, 22 ss),
et quam bonis coelestibus in aeternum cumulavit, ut Dei et
Christi erga nos caritatem, quae omnem scientiam superat
comprehendamus (cfr Eph. III, 19). Variis insuper et pro-
30 fundis figuris apparet Ecclesia ut vera creatio Dei, nova

et spiritualis (cfr Gal. II, 15), habitaculum Spiritus Sancti, Dei familia et domus, coelestis vel in terris consistens, regnum coelorum in hoc aevo praelibatum; quam sanctam civitatem, Jerusalem novam, Joannes contemplatus est, descendentem de coelis a Deo, paratam sicut Spōnsam ornatam viro suo, tabernaculum Dei cum hominibus (cfr Apoc. XXI, 21).

7.- De Ecclesia in terris peregrinante.

Ecclesia Christi, ^{fidei,} amoris et gratiae communitas, his in terris mediorem sanctificationis compage constat. ^{et sustentatur} Societas autem visibilis et mysticum Christi corpus, non binae res sunt sed una tantum quae humano et divino ^{coalescit elementis.} [se praefert aspectu] quae ergo ob analogiam non parvam incarnati Verbi mysterio assimilatur. Sicut enim natura assumpta Verbo divino ut vivum instrumentum salutis inservit, ita ^{Organismus vitalis} Ecclesiae societas Spiritui Christi in aedificatione Corporis servit. Docet autem Sacra Synodus et solemniter profitetur non esse nisi unicum Jesu Christi Ecclesiam, quam in Symbolo unam, sanctam, catholicam et apostolicam celebramus, quam Salvator redivivus Petro et Apostolis eorumque successoribus pascendam tradidit, et ^{super illos} sub illis in salutis sacramentum columnam et firmamentum veritatis erexit (1 Tim. III, 15). Haec igitur Ecclesia, vera omnium Mater et Magistra, in hoc mundo ut societas constituta et ordinata, est Ecclesia catholica, a Romano Pontifice et Episcopis in eius communionem directa, licet elementa ^{plura} ~~quaedam~~ sanctificationis extra totalem compaginem inveniri possint. Ut sacramentum Christi, Ecclesia est signum in nationibus levatum, quibus etiam in paupertate evangelica testimonium mitis et humilis Jesu praebet, missionem suam implens, ut

omnes homines quos ardentissime ad se vocat, ad regnum
coeleste in gloriam Patris perducatur.

8.- De catholicis in Ecclesia.

tum in S. Script.

Docet Sancta Synodus cum Sacra Traditione, in
5 Scripturis fundata, Ecclesiam esse institutum necessarium
ad salutem, ideoque illum salvari non posse, qui, sciens
Ecclesiam Catholicam a Deo per Jesum Christum ut necessariam
esse conditam, eam tamen renuat intrare vel in eadem perse-
verare. Illud enim quod Revelatio de necessitate baptismi
10 affirmat (cfr Mc XVI, 16; Jo. III, 5), absque dubio simi-
liter de Ecclesia valet, in quam homines per baptismum
tamquam per ianuam intrant.

Reapse et ~~sine restrictione~~ ^{simpliciter loquendo} ad Ecclesiae societatem ~~incorporatur~~
~~pertinent~~ illi tantum qui integram eius ordinationem omniaque
15 media salutis in Ea instituta agnoscunt, et in compage visi-
bili eiusdem cum Christo eam per Summum Pontificem et
Episcopos regente, iunguntur, vinculis nempe ^{sacramentali} baptismi,
7 professionis fidei et ecclesiasticae communionis. Non sal-
vatur tamen, licet ad Ecclesiam pertineat, qui in fide,
20 spe et caritate non vivit, sed peccans in sinu Ecclesiae
"corpore" quidem sed non "corde" remanet (cfr S. Augustinus). / *mente.*
Memores ~~ergo~~ ^{ergo} sint omnes Ecclesiae filii condicionem suam
eximiam non propriis meritis, sed peculiari gratiae Christi
esse adscribendam; cui si cogitatione, verbo et opere non
25 correspondent, nedum salventur severius iudicabuntur.

(Voto autem ad Ecclesiam ordinantur Catechumeni, qui
Spiritu Sancto movente, conscio et explicito desiderio ad
Ecclesiam adspirant. Quod suo modo ii praestant, qui nes-
cientes Ecclesiam Catholicam esse veram et unicum Christi
30 Ecclesiam, sincere, adiuvante gratia, voluntatem Christi

adimplere volunt, vel si Christum ignorant, voluntatem Dei et Creatoris sui, qui vult omnes homines salvos fieri.)*

De necibus *Christianis non catholicis*
9.- De unione Ecclesiae cum aecatholicis.

Cum omnibus illis qui, baptizati, christiano
5 nomine ~~decorantur~~ ^{insignuntur} sed integram fidem vel unitatem communionis sub Romano Pontifice non profitentur, Ecclesia, pia omnium Mater, semetipsam scit plures ob rationes coniunctam. Amanter enim credunt in Christum, Filium Dei Salvatorem, baptismo indelebili signantur, imo omnia aut saltem quaedam
10 sacramenta agnoscunt et accipiunt, et plures eorum fide ~~et~~ ^{et devotio} ~~devotione~~ erga Sanctissimam Eucharistiam ~~necnon amore~~ ^{et devotio} erga Deiparam Virginem ~~eminent~~ ^{revereunt}. Accedit orationum aliorumque beneficiorum spiritualium communio; imo quaedam in Spiritu Sancto coniunctio, quippe qui non solum donis et gratiis
15 intra ~~Catholicam~~ agit, sed sua virtute sanctificante etiam in illis operatur. Ita ⁱⁿ cunctis Christi discipulis desiderium actionemque suscitatur, ut omnes, ^{qua ratione Christus voluit et statuit} ~~modo a~~ Christo ~~stabilite~~, in uno grege sub uno Pastore pacifice uniantur. Quod ut obtineat Ecclesia precari, sperare et agere non
20 desinit, omnesque ad orandum et cooperandum exhortatur, ^{ut} ~~ut~~ ^{purificati et renovati signum Christi super faciem Ecclesiae clarius} ~~ut~~ ^{effulgere faciant.}

* Nota. - Doctrina, in hac ultima paragrapho expressa ab omnibus peritis admittitur. Plures tamen eorum aestimant hanc explicationem proprie theologiam (scilicet de modo quo necessitas Ecclesiae cum voluntate salvifica universalis cohaereat) non esse a
25 Concilio imponendam.

10.- De non-christianis ad Ecclesiam adducendis.

Ecclesia, ut omnes qui ad fidem christianam nondum pervenerunt, ad ^{incorporationem salutarem in} regenerationem in Corpore Christi perducatur, instanter operatur. Ad omnes enim homines missa
5 est, pro quibus Dominus sanguinem suum fudit, ut eos ad Regnum suum vocaret et dirigeret. Quapropter Ecclesia ab orando et praedicando quiescere nequit, donec omnes in Ea incorporentur, sive Domino iam prope ^{sint} fuerint (cfr Eph. II, 11-13), tamquam ~~Israelitae~~, fratres Eius secundum
10 carnem, ^{quibus data} quorum sunt testamenta et promissa (cfr Rom. IX, 4-5), sive longe ab Eo, sed non derelicti Deum creatorem agnoscant, vel in umbris et imaginibus Deum ignotum quaerant
~~sierint~~ (cfr Act. XVII, 23). Quidquid enim boni apud illos invenitur, ab Ecclesia tamquam praeparatio ^{ad} evangelizandum
15 aestimatur et lumen a Deo datum, qui ab initio mundi ~~redemptionem~~ ^{salutem omnium} hominum efficaciter intendit. Qui corde sincero veram Dei et Christi Ecclesiam ignorantes quaerunt, si salutem quidem sperare possunt, tamen in terris agnitione Christi et glorificatione Patris non locupletantur.
20 Quapropter Ecclesia indesinenter impellitur, ut omnes non baptizatos ad Corpus Christi adducat, ut sic via salutis pro eis latius pateat.

Ita, dilatata caritate, Ecclesia cor suum universis hominibus totique mundo aperit, ut per Dominum suum, Regem
25 universorum, sit feliciter lumen omnium gentium. *

* Nota. - Numeri 9 & 10 in genere tantum a peritis approbati sunt et non usque ad ultimum apicem critico examini subjecti. Expectant periti indicationes quas Patres praebere voluerint.